

Dedykacja dla dwojga

Michał Bajor

Zmiana uczuć w banał to historia znana, jakich sto.
Skoro czas pogania, trzeba w kilku zdaniach zamknąć ją.
Powie ta opowieść, co się może powieść parze z marzeń chociaż r
az.

Żeby skończyć temat: miejsca akcji nie ma, tylko czas.

Razem chodzili do szkoły,
zbierali zapasy dwój,
na przerwie wyznał pod stołem:
"Ty jesteś moja, ja twój".

Kiedy wieszcza streszczał, nauczyciel wrzeszczał i bił w stół,
wierzyć wciąż nie chcieli, że się da podzielić dwa na pół.
I skoro ich zdaniem zwrot "być zakochanym" nie odmienia się prz
ez czas
w siódmym niebie byli zanim ukończyli siedem klas.

Potem niewesołe życie daje szkołę, a fortuna kołem toczy procen
t swój,
praca, ślub i dzieci, jedno, drugie, trzecie, i jedyński w szkol
e zamiast
dawnych dwój.
Wspólnych lat niemało szybko przeleciało, ciało się starzało al
e dusza nie,
czas miłości szyfry złamał, lecz tej cyfry wciąż podzielić nie
da się.

Jakoś im nie zbrzydła młodość, choć jej skrzydła strzępią się,
i tak rok po roku, chociaż ludzie wokół mówią, że
chyba wierzą w cuda, sądząc że się uda, przecież zje ich nuda w
net,
"życie jest teatrem", "przeminęło z wiatrem" itp.

Rzuca się w oczy na skwerze
ich ubrań niemodny krój,
łatwo domyślić się zwierzeń:
"Ja jestem twoja, ty mój".

Siedzą w starym kinie lub przy starym winie szepczą znów.
Chociaż czas poganiał, to nie zmienił w banał tamtych słów.
Więc nad grobem stojąc już się go nie boją, tamta pani i ten pa
n,
i niech tak zostaną, tamten pan z tą panią sam na sam.
Jacek Podsiadło

Edward Spyrka